

25. Sep. 1973

FAKTA

Dato:

25. Sep. 1973

Sidetæl:

Notes 73 bd 4 s. 42-48

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

- rikt virksomhed elhich
nu vore, i hke af spekula-
-tive abstrakte tenker eller
intellektuelle formidlinger,
man af det reale men-
-nesketliv.
Det er disse redde
kunstner ma sege tilbage
til - og det kan kun
ske guden om kunstnerets
Molok.

Paris er mit pedsstillede 25-9-23.
Hvis man synes den
situation man befinder sig
i for ofte blotet, skal man
kun man si - forandre
gden?
Da situationen er et pro-

- dubel af en selv - af den
man er bliver spejlsmaet
i hke om man kan ~~forandre~~
forandre situationen, uden om
man kan forandre sig selv.
Det kan man ikke, men
det er sandt sagt at man
ikke er sig selv.
Det er min lje at det som
bevirker at man er util-
-peds med sin nuværende
situation skyldes de ding-
fer der tynde: at man
som sagt ikke er sig
selv, d.v.s ikke lyder at man
-far sig selv helt ud
for det andet: at man be-
-skaffes sig alt for meget
med det som man tror er
en selv, sin indvendige hede,
sin person lje - hvad sagt

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

Sit ego. Døgnel rundt
reber man ustandselig sin
inddæsse på hvordan man
har det - stiller sig selv
nået brændt spørgsmålet: har
du det godt - har du det
skidt?
Man anser det for at være
af allerstørste vigtighed hvor-
dan man stiller sig til
- hus - ligestemthet som spækket
og neutralitet er der ikke
måge spørgsmålet som er
mere overflødig ligeoplyst
og aldeles uimpassant - for
man har det som man
har det. Ved denne ustand-
-lige undersøgelse af ens be-
-j, indvirkende på man
ganske blot at være til-

hvordan man har det godt
eller skidt.
Når jo der er hver eneste
dag stiller mig spørgs-
-målet om ikke ~~man~~ den
måde jo har læst min
tilværelse og nu er fuldt
-standig forfælet så er det
i virkeligheden et over-
-flødig spørgsmål - for
min tilværelse er som jo
er - det kan ikke være over-
-ledes.
Så stiller jo mig hell nok
spørgsmålene: er det ikke
komplet idiotisk at i Paris
begraver mig herude i Paris
der måske af tiden helt
at blive? er det ikke fuldst
at jo så dem, mesten bevidst

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

fjerner mig mere & mere fra
monarkiet. Samkvæm?
Og flere andre spørgsmål
hvor man skulle.
At jeg sidder her alene i
Paris med et monarkistisk
sammensæt som mesten af
militær og helt enkelt behøver
at de på den anden side
Man kan dog på ikke
være anderledes?
Skal jeg blot stå mig
tilfældigt med dette svar til-
-trods for at jeg ikke forstår
minne min værdige situation
at høre på?
Hvad er mig bevirker at
på den anden side af en ungdoms-
-drama om at slippe
være fra Danmark & ad i
den store verden.
Man - den er altså min op-
-fyldt af den som man
ikke omstede mere på - g
hvad med alle de militær-
-huder den store vide verden
skulle give en?
Man har flyttet sig fra at
lande til at andet - her for-
-taget en ren nyere fremgang
men selv er man ved at blive
med stadig at være den
sammene.
Man er selv fuldstændig sluppet
for den danske gamle landede
- Smøvs-hed - selv glæde & selv-
-lidheds-hed - sluppet for
den did bringende danske
for horende danske vint.
(man, hvor for så ikke sagt.
- for mig?) - man man er

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

Lil Syden.
Hvis det min sket til mig
sødt helt & aldeles alene -
hvad det er jeg fuldst. i
realiteten gør - hvad vil
jæ så gøre?
Jæ ville så afjøre ikke
hvad man havde med at
siddet helt alene herude i
søviggen - er ud er ind,
og jeg tror det er meget
drivelsomt om jeg kunne
for andre til de dele
min hjerte mærkeligt og
nærmest menestastag livvel-
se.
Måske ville jeg på opmænd
af en eller anden ind-
-trykket strach hed (purrede
med ubestemt som hed) blive
siddende her og tænke.
Er det fordi jeg stadig ville
drevet inde, uden at ville
indrumme det ~~at~~ hader
på en helt minventals
opdagelse af mig & mit
opmænd? Kan jeg ikke mere
være så fordoms indvæn-
-digt for mig) og se
alle disse udsiklinger, så
det kan ikke være på
grund af dem jeg bliver,
hidsanfæ og den slags
kan jeg og sende til
højester om det skal være.
Der må være en anden
grund til min forbliven.
Er det fordi jeg vil gøre
hvis forlovet Paris at
jæ som ledig havde forlovet

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

- luges af hele verden.
Der for sidder du her
i Paris, hvor alle, for
alene her er vildt søgen
med dig, lige vort en
udsættelse, T.V. om
kærlighed - skal man
ikke af vide man havde
kærlighed? Men havde
du mig der, L.H. - ville
du ikke hele den her
- skillemænd om berømt
være lige lykkelige? -
ville ansøge alt om
- mændene kan de ikke
at klammere sig til
- L.H. hvis hjælp?
Selve kærlighed - man
ikke just af vide du
kærlighed eller en anden
dette.

- by sig dem - MEN -
er du sigtlig, længere
voks du døden af den
opvædt? Nej - mit liv
er mig selv, lige så usikkert,
kan være lige så nær
som mig, havde jeg
skillet sig af L.H. og mig
- ens liv er altid i fare
at leve er noget af det
mest livsfulde man kan
føre sig sig.
Kærlighed man helt indtil
manen af sig selv, give
sig det af sig selv, ville
- gæbte berømt blive
hvad det er - L.H. sig,
Så ville hvor man
være glimrende lige lykkelig,
i hvert fald alene din
af hvor man skulle sig

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

godt til pas og ikke hvor
man kunne blive mere
berømt.

Paris 27-9-73.

Som det altid sker
i de perioder hvor jeg er
alene, har jeg været lidt
dist i dag.
Skrydes det udelukkende
at jeg er alene - at jeg
i selvmedlidenhed føler mig
forladt af hele verden?
Vel, ikke udelukkende, og
af årsagerne er også at jeg
med hensyn til min arbejds-
de føler mig uden for
alt - altså i den grad til
anerkendelse - Succès der som
en rød tråd løber igennem

alle mine problemer.
Vilke det f. eks. ikke opvækker
mig så meget at være alene
hvis jeg var en aktiv del
af kunstlivet - udstillede, havde
de relationer - blot sagt vær-
med i noget. Nej - så der
jag der ville opstå en kom-
-pensation for min rene
private ensomhed.
Det er jo den selvsagt
danske etape - så den er selvsagt
- betydning, ikke - og de kan
ikke blive anerkendte fordi
jeg ikke foretager mig noget
- som helst for at oprette
sådanne relationer - eller
udbygge dem når min lykke
for deres opståen er
- stada der til at jeg for sig selv
er sikker, og man måske stadig
Det er realiteten. Man